

201. עדותו של בלובל על שריפת הגופות וטשטוש פעולות האיינזאצגרופן

הצהרה בשבועה

אני, פאול בלובל (Blobel), נשבע, מצהיר ומעיד:

1. נולדתי ב-13 באוגוסט 1894 בפוטסדאם (Potsdam). מיוני 1941 עד ינואר 1942 הייתי מפקד הזונְרְקומאנדו a4.

2. לאחר ששוחררתי מתפקיד זה היה עלי להתייצב בברלין בפני ס"ס אוֹרְגְרופנפיהרר היידריך וגרופנפיהרר מילר, וביוני 1942 הוטל עלי על-ידי גרופנפיהרר מילר התפקיד, לטשטש את עקבות הפעולות של ההוצאה להורג על-ידי האיינזאצגרופן במזרח. הפקודה שקיבלתי אמרה, כי עלי להתייצב באופן אישי במשטרת הביטחון (Sicherheitspolizei) והס"ד, ולמסור להם בעל-פה את הוראתו של מילר, וכן לפקח על הביצוע. פקודה זאת היתה עניין ממלכתי סודי, וגרופנפיהרר מילר קבע, שבגלל הצורך לשמור תפקיד זה כסוד כמוס, אין לנהל בעניין זה התכתבות כל-שהיא. בספטמבר 1942 התייצבתי לפני ד"ר תומאס בקְיֵיב והעברתי לו את הפקודה. ביצוע התפקיד לא יכול היה לצאת מיד אל הפועל, מחד מפני שד"ר תומאס לא הראה נטייה לבצע את הפקודה, מאידך מפני שהחומר הדרוש לשריפת הגופות לא היה בנמצא. במאי וביוני 1943 ערכתי נסיעות נוספות לקְיֵיב בעניין זה, ואז בעקבות שיחות עם ד"ר תומאס ועם מפקד המשטרה (Polizeiführer) והס"ס הנקה (Hennecke), הוחל בביצוע המשימה.

3. בעת ביקורי באוגוסט ראיתי בעצמי את שריפת הגופות בקבר-ההמונים על-יד קְיֵיב. אורכו של קבר זה היה 55 מטר, רוחבו 3 מטר ועומקו 2,5 מטר. לאחר

שהוסר הכיסוי העליון, כוסו הגופות בחומר דליק והוצתו. זה לקח בערך יומיים עד שהקבר כולו נשרף. בעצמי ראיתי שתחתית הקבר התלהטה עד לקרקעית, ולאחר־מכן כוסה הקבר, ועליידי כך העקבות כמעט טושטשו.

4. בשל התקרבות החזית לא ניתן היה להרוס את קברות־ההמונים שנמצאו רחוק יותר בדרום ובמזרח, ושמקורם היה בפעולות ההוצאה להורג של האינזואצגרוֹפן. לכן נסעתי לברלין כדי למסור דין־וחשבון, ולאחר מכן נשלחתי עליידי גרופנפיהרר מילר לאַסטוניה. אותה הפקודה מסרתי לאוברפיהרר אכאמר-פייראדר (Achammer-Pierader) בריגה וכן לאוֹבֶרגרופנפיהרר יקלן (Jeckeln). חזרתי לברלין כדי להשיג חומר דליק. הוחל בשריפת הגופות רק במאי או ביוני 1944. אני נזכר שהשריפות האלה התקיימו בסביבה ריגה ורוואל (Reval). הייתי נוכח במספר שריפות בסביבת רוואל, אמנם כאן היו הקברים קטנים יותר והכילו רק כ־20 עד 30 גופות. הקברים בסביבת רוואל היו כ־20 או 30 קילומטר ממזרח לעיר בשטח ביצתי, ואני מניח שארבעה או חמישה קברים נפתחו והגופות נשרפו.

5. בהתאם לפקודה הקיף תפקידי את כל השטח של האינזואצגרוֹפן אך בשל הנסיגה מרוסיה לא הגעתי לידי ביצוע מלא של הפקודה שקיבלתי...

נירנברג, 18 ביוני 1947. עה"ח פאול בלוֹבֶל